

Guds nåde er nok
Olav Valen-Sendstad - "tornen i kjødet"

Med de små ordene «nok for deg» setter Herren et avgrenset punktum ved sin egen nåde. Han vil si: da min nåde i evighet er nok, så la den være nok også for ditt hjerte ved at du er tilfreds med den; forlang ikke noe bedre, for noe bedre gis ikke; og forlang ikke noe mer, for noe mer gis ikke; vær fornøyd, takknemlig og glad for at den finnes og er nok på min side - så den også kan være nok i ditt hjerte og på din side i tanker og håp, vilje og liv, tro og kunnskap.

Så er da nåden noe i seg selv og for seg selv: ingenting er ved siden av den, ingenting begrunner eller betinger den - uten Guds eget evige vesen av godhet og kjærlighet. Men nåden har mangt og meget etter seg og under seg, som følger av den og virkes ved den.

La oss derfor gjøre oss klart hva del vil si at Guds nåde er nok. Det blir vesentlig en sammenfatning av det foregående, men er ikke desto mindre nyttig for oss.

For det første vil Herren med dette si, at hans evige kjærlighets vesen er en overstrømmende rik fylde (jfr. [Ef. 1, 3](#)) av velsignelse i Kristus Jesus. Og denne fylde er så fullkommen og fullendt, at den er kilde og grunn nok til at han fra evighet til evighet elsker oss uforskyldt, ufortjent og alene for Sønnens, Jesu, skyld. Hva han gjør med oss og for oss etter denne nåde i Jesu fødsel, offerdød og oppstandelse, er alt som er nødvendig, og alt som er tilstrekkelig til fullkommen frelse. På sin side legger Gud ingenting til, og trekker ingenting fra - for at du skal vite at du på din side ikke legger noe til med din forstand, vilje eller tro, like så lite som du kan trekke noe fra ved din uforstand, vrangvilje eller vantro. Guds frie nåde er fullkomment tilstrekkelig til ved Jesu offerdød og oppstandelse å skille deg ut fra all synd og syndighet, og innvie deg til et liv i Gud. Du kan ikke forbedre denne utskilling ved din lydighet eller lovgjerning, og du forøker ikke Guds nåde mot deg ved dine seire. Herren er din hyrde, og det mangler deg ingenting ([Sal. 23,1](#)).

For det andre: hvorfor er denne Guds nåde nok. Jo, fordi den er Guds nåde - altså hans nåde, han som selv er godhet, allmakt, visdom og salighet. Den er nok fordi det Gud gjør er fullkomment, og fordi Gud til sitt eget navns ære og pris ikke bare vil gjøre det tilstrekkelig, men gjøre alt til vår frelse. Det er til pris for sin nådes herlighet, som han har gitt oss i den elskede, at han også har gjort nåden stor nok ([Ef. 1,6](#)). - Derfor gis det ingenting som er saligere enn å bygge og bo i hans nådes ly ([Sal. 91](#)), og å grunne på hans Ord og ære, erkjenne den og befestes i den. Men ingenting er heller farligere enn å bruke Guds nåde til leketøy, og omgås den i tanker og ord uten noen åndelig tukt i hjertet. Men når nåden tilegnes hjertet under lovens tukt og i Jesu trøst, da går vi ved hans side en trygg og sikker - om en smal - vei til Guds himmel. Å tilegne seg nåden vil si under lovens tukt å kvitte seg med all annen trøst, med alt annet som hjertet kan henge fast ved, og vite at all annen trøst og hjelp er hjertesynd og avgudsdyrkelse. La det så fare alt: egen rettfærdighet, egen ære og makt, egen høyhet og verdighet, egen duellighet og fortjeneste. For å la slikt fare, det er å gjøre bot i hjertet, for isteden å fly til Guds godhet og trofasthet i løftenes Jesus.

For det tredje: hva er hans nåde nok til? Den er nok til å få alle synder til å forsvinne i havets dyp, og skilles så langt fra oss som øst er fra vest. Den er nok til å svøpe og kle oss for Gud i den evige bryllupsdrakt som heter Jesu lovoppfyllelse, fortjeneste, verdighet og rettfærdighet. Den er nok til å rense samvittigheten, og gjøre oss til Guds nådebarn som er arvinger til himmel og jord. Ordet om nåden er tilstrekkelig til å skape den frelsende tro i våre hjerter. Derfor er nåden og Ordet om nåden nok til en evig trøst, til en urokkelig fred i hjertet, og til en salig glede i Gud. Vi trenger ikke at tornen i kjødet tas fra oss, for å få fred. Vi trenger ingen personlig seier for å ha trøst i Gud. Hans nådes velsignelse og mange løfter er nok til det alt. For den løfter oss opp over alle synder og et mer eller mindre mislykket jordeliv - til Guds evige himmel: den er nok til det.

La oss altså ikke surmule og grine på en moralistisk og fariseisk måte om at det allikevel må være «frukt», «gode gjerninger», «sedelig alvor», «respekt loven», «høyaktelse for Guds bud». Slik surmuling på moralens vegne vil så likevel ikke noe annet enn å ville ha en rettfærdighet som sees

av menneskene. ([Mt. 23,5](#)), og en trøst og verdighet av egne gjerninger, og ros og berømmelse av egen visdom, karakter, og person. I hjertedypet er denne surmulingen, tross alle fine fraser, uten lovens tukt, uten sønderknuselse og uten bot for kjødet. Er du blitt en elendig i deg selv, og ser du ved lovens tukt fortsatt ditt kjøds elendighet, så vis fra deg disse moralistiske surmulere, som aldri kan hjelpe deg, men bare senker deg ned i lovtrelldom. For den elendiges umistelige skatt er Herren, og Herren alene. Og enda har aldri Guds nåde gjort noen overfladisk og lettsindig, da den overhodet ikke kan tilegnes i hjertene uten at vi også smaker lovens åndelige tukt - så vi verken skal ha avguder eller egenrettferdighet tilbake, ved siden av hans nåde som elsker oss og har gitt seg selv for oss. La moralistene, humanistene, fariseerne og de mange falske «kristne» ha sin falske trøst i seg selv og sin egen rettferdighet. Men vær du trøstig og glad i din Gud, fordi han har sagt til din sjel så du har kunnet høre det: Min nåde er deg nok.

For til sist: Han sier virkelig at hans nåde er nok for deg. Han nevner deg ganske uttrykkelig og personlig i sitt ord, så du gjennom hans ord skal lære å bekymre deg om hva han sier, og ikke om hva humanistene og fariseere i og utenfor den synlige kirke på jorden fordrer din sjel med. Alt hva nåden inneholder etter Guds ords løfter, det gjelder deg, og er ditt; og ingen kan ta det fra deg når Gud gir deg det. Derfor vil han ikke finne noe annet i ditt hjerte enn troen - denne stille tillit til Ordet og inderlig fortrøstning til din Herre. Og den troen gir han deg når du bruker hans Ord, leser det og hører det med et oppriktig hjerte som vil være enig med Herren.

En levende tro ånder og rører seg i Guds ord. Vi bruker vår begrensede, ytre frihet til å høre og lese Ordet - og gjennom det øser Herren selv velsignelsen over vår sjel. Når han innbyr og sier til oss: «Prøv meg, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens sluser for dere og utøse velsignelser over dere i rikelig mål» ([Mal. 3, 10](#)) - så må vi som har prøvet ham på hans Ord, si til ham: «Hvor kostelig er din miskunnhet, Gud! Menneskenes barn søker ly i dine vingens skygge. De mettes overflødig av ditt huses fedme, og av dine gleders strøm gir du dem å drikke. For hos deg er livets kilde, i ditt lys ser vi lys» ([Sal. 36, 8 f.](#)).

En tro som ikke vet om og ikke grunnfestes i dette Ordets. «til deg» og «for meg» er en død tro: en som tror uten det, kan være et moralsk menneske og en kristelig fernissert fariseer, men et nådens barn er han ikke. For han tror i bunn og grunn slett ikke. Humanisten «tror på mennesket og det gode i mennesket». Ham om det. Moralisten tror på «den frie vilje» og «nødvendigheten av ansvar og plikt». Ham om det. Fariseeren tror at «gode gjerninger (hans egen medregnet) skal frelse verden». Ham om det. Men Guds barn tror alene på Jesus - og tviler på alle andre personer (seg selv medregnet), tror alene på Guds ord - og tviler på all annen kunnskap. Og dette lærte han første gang, og siden gang på gang, da Guds ord lød inn i hans hjerte med sitt: «Du du - du - hør på meg. Jeg taler til deg. Jeg har utøst mitt blod for deg. Jeg er din rettferdighet. Jeg er din fred og trøst. Du - du - du - hør på meg, så skal du leve.»

Og da hjertet hørte denne røsten - den som ikke høres med ørene, men i Anden - da mistet alle andre røster sin lokkende og fortryllende røst. For denne røsten lokket oss til å tro, og fortryllet vår sjel til å elske vårt livs Gud. «Min nåde er deg nok».

(Afsnit 3,9 fra "TORNEN I KJØDET" af Olav Valen-Sendstad - Lunde Forlag 1972 - Shafan 22-08-13)